

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево празника браћо и сестре када се радујемо свим срцем својим, свом душом својом јер овај празник Вазнесења Господњег на небо јесте у ствари круна свих осталих празника хришћанских. И оних који претходе и оних који долазе после њега. Јер вазнесењем својим, после васкрсења, Господ је завршио дело људскога спасења ради кога је и сишао са неба на земљу, родио се у Витлејемској пећини, крстио се у Јордану, преобразио се на гори Тавору, пострадао у Гетсиманском врту и погребен био и васкрсао у трећи дан. И ево четрдесет дана од Његовог славног васкрсења Господ је био и даље са својим ученицима и говорио им о тајнама Царства небескога. Јављао се не само њима него и другима. Почев од жена Мироносица, па светим апостолима, па апостоу Томи, па браћи од петстотина њих на једноме скупу, и тиме је Господ показивао у ствари истинитост свога славног васкрсења.

Али у четрдесети дан од васкрсења Господ је своје ученике извео опет на једну гору Маслинску, на гору високу, одржао им последњу поуку, опростио се са њима, обећао им: „Седите у Јерусалиму док се не обучете у силу с висине“, и онда се благосиљајући њих узнео на небо. А ученици његови гледали су за њим са радошћу јер су били уверени, а и анђели који им се јавише тада рекоше *људи Галилејци што стојите и гледате на небо, јер овај Исус који сада одлази тако ће и доћи*, значи исти такав, исти онај који је распет, који је васкрсао, који се вазнео доћи ће са телом људским поново на земљу да суди живима и мртвима и да свакоме да по делима његовим.

Али је обећао Господ својим ученицима пре вазнесења, обећао им је Духа Светога зато је и рекао *седити* у Јерусалиму док се не обучеће у силу с висине, а они су се обукли у десети дан по вазнесењу на дан свете Педесетнице када је Дух Свети сишао на њих и од оних плашљивих рибара који су се крили по кућама јерусалимским од страха од Јудеја, они су постали неустрашиви борци и проповедници истине Христове, васкрсења Христовога.

То је та сила с висине у коју су се апостоли обукли и онда се упутили по целој тада познатоме свету, читавом Римском царству да проповедају – кога и шта? Да проповедају Господа Христа и Његово славно васкрсење.

Ето браћо и сестре, празник Вазнесења Господњег јесте као једна круна над свим празницима осталим, јер Господ је увиђавши на небо показао људима где је њихова права отаџбина, показао је да је то пут који сви ми треба да прођемо. Родили смо се на земљи, живели на земљи али наша права отаџбина је на небу, Царство Божије и живот вечни у њему.

Пре годину дана браћо и сестре овај празник је прослављан у доњем манастиру Вазнесења Господњег, где се народ окупљао годинама, десетинама година а можда и више и прослављао овај велики празник. Али прошле године Бог је хтео, као што је своје ученике из Јерусалима извео на гору Маслинску и тамо се пред њима вазнео на небо, тако је Богу било угодно да сестре овога манастира из оне долине одоздо изведе на ову светлу гору.

Нова Маслинска гора је ово овде где смо се данас сабрали са разних страна и у овако великоме броју да прославимо

прву славу овога новог Вазнесења. Са старим сестрама, са мати Јеленом игуманијом, њеним сестрама које су прогнане из доњег манастира које су знојем својим и крвљу својом градиле и зидале, оне су изашле овде на ову ледину и ево хвала Богу за годину дана створиле су услове да имамо где и да се Богу молимо и да где живимо и да нас где приме и дочекају.

Нека би Господ њихову жртву, њихову љубав коју су показале тиме што је мати игуманија на сам дан празник Вазнесења исповедила веру своју православну, веру ону коју су свети апостоли проповедали, коју су ширили по целој царству, она је тада јавно и отворено и смело исповедила неповредивост вере православне пред верницима, пред својом браћом и сестрама а не у некој тајности, не у некој рупи него пред лицем целога света тада сабраног. И ево тај народ који је до сада ишао доле данас се сабира овде, јер где иде матица и пчеле за њом иду.

И ово је нова кошница Христова где се сабирају пчеле радилице које сабирају мед духовни којима нас чисте овде али и заслађују наш земаљски живот и припремају себи оне радости и благодати у Царству Христовоме које је Господ обећао онима који га љубе – *што око не виде, што ухо не чу што у срце човеково не дође*, а што Господ припреми онима који га љубе.

Мати игуманија и њене сестре а и ви сви овде сабрани браћо и сестре јесте нови сведоци васкрсења Христовог, нови сведоци Његовог славног Вазнесења и нови мученици за веру праву, истиниту, на путу Светога Саве, на путу Светих Отаца, на путу светих апостола, на путу

Господа Христа који је и он на Голготу узишао носећи крст свој и нама је свима обећао – *ко хоће за мноm да иде нека се одрекне себе и узме крст свој и иде за мноm*. И ове сестре и ми са њима и ви са нама узели смо крст исповедања праве вере истините Христове и идемо за њим и страдамо њега ради и вере православне ради. Нека је слава Господу на томе Његовоме дару, јер рекао је свети апостол једном приликом *вама се дарова не само да ја верујете, Господа Христа, него и да страдате за Њега*. Страдати за веру своју, за Господа Христа јесте дар Божији, велики дар који Он дарује само онима који су му заиста верни и одани.

Нека би Господ умножио ово малено стадо овде и у нашем народу свуда да се шири вера православна, да останемо сви народ Божији, народ светосавски, да тако васпитамо децу нашу и омладину нашу да би на њима ове наше светиње остале а ми када пођемо одавде да се нађемо у Царству Христа Бога нашега тамо где је Он вазнесени на небо, да се и ми нађемо са њим у Царству Његовоме и да славимо Њега Господа нашега и спаса са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин.

Нека је срећан и Богом благословен данашњи празник и данашња слава овога манастира.